

JUDICA – dopomoz mi Bože k právu

Biblická čtení:

Ezechiel 37,12-14: Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás z hrobů, můj lide. Vložím do vás svého ducha a oživnete. Dám vám odpočinutí ve vaší zemi. I poznáte, že já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal, je výrok Hospodinův.“

Římanům 8,8-11: Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu. Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni. Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.

Jan 11,1-45: Byl nemocen jeden člověk, Lazar z Betánie, z vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta. To byla ta Marie, která pomazala Pána vzácným olejem a nohy mu otřela svými vlasy; a její bratr Lazar byl nemocen. Sestry mu vzkázaly: „Pane, ten, kterého máš rád, je nemocen.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „Ta nemoc není k smrti, ale k slávě Boží, aby Syn Boží byl skrze ni oslaven.“ Ježíš Martu, její sestru i Lazara miloval. Když uslyšel, že je Lazar nemocen, zůstal ještě dva dny na tom místě, kde byl. Teprve potom řekl svým učedníkům: „Pojďme opět do Judska!“ Učedníci mu řekli: „Mistře, není to dávno, co tě chtěli Židé ukamenovat, a zase tam chceš jít?“ Ježíš odpověděl: „Což nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, neboť vidí světlo tohoto světa. Kdo však chodí v noci, klopýtá, poněvadž v něm není světla.“ To pověděl a dodal: „Náš přítel Lazar usnul. Ale jdu ho probudit.“ Učedníci mu řekli: „Pane, spí-li, uzdraví se.“ Ježíš mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o pouhém spánku. Tehdy jim Ježíš řekl: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Pojďme k němu!“ Tomáš, jinak Didymos, řekl ostatním učedníkům: „Pojďme i my, ať zemřeme spolu s ním!“ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je již čtyři dny v hrobě. Betánie byla blízko Jeruzaléma, necelou hodinu cesty, a mnozí z Židů přišli k Marii a Martě, aby je potěšili v jejich zármutku nad jejich bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, šla mu naproti. Marie zůstala doma. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel. Ale i tak vím, že začkoli požádáš Boha, Bůh ti dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Řekla mu Marta: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Řekla mu: „Ano, Pane. Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“ S těmi slovy odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Je tu Mistr a volá tě.“ Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž ještě nedošel do vesnice a byl na tom místě, kde se s ním Marta setkala. Když viděli Židé, kteří byli s Marií v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; domnívali se, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie přišla tam, kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla mu k nohám a řekla: „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče a jak pláčou i Židé, kteří přišli s ní, vzrušilo ho to a rozhorlen řekl: „Kam jste ho položili?“ Řekli mu: „Pane, pojd' se podívat!“ Ježíšovi vstoupily do očí slzy. Židé říkali: „Hle, jak jej miloval!“ Někteří z nich však řekli: „Když otevřel oči slepému, nemohl způsobit, aby tento člověk neumřel?“ Ježíš, znovu rozhorlen, přichází k hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Zvedněte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu řekla: „Pane, už je v rozkladu, vždyť je to čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?“ Zvedli tedy kámen. Ježíš pohlédl vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, žes mě vyslyšel. Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Když to řekl, zvolal mocným hlasem: „Lazare, pojd' ven!“

Zemřelý vyšel, měl plátnem svázaný ruce i nohy a tvář měl zahalenu šátkem. Ježíš jim řekl: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnozí z Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš učinil, uvěřili v něho.

Obživení mrtvého lidu

Hroby v nás evokují smrt a pozemský konec. Lazar byl v hrobě, naši blízcí jsou v hrobě nebo kolumbáriu, Ježíš bude položen do hrobu. Překvapivě prorok Ezechiel, který také mluví o hrobech, má na mysli duchovní smrt, rezignaci, beznaděj Izraele jako národa na konci 6.století před naším letopočtem. Tehdy Izrael byl odveden do vyhnanství a město Jeruzalém včetně chrámu srovnáno se zemí.

Historicky je asi možné posuzovat tyto události jako důsledek územní rozpínavosti Babylonské říše. Izrael se stal obětí této rozpínavosti. Pokušení moci je lákavé pro mnoho panovníků až do současnosti, jak to zřetelně vidíme na Putinovi a Trumpovi, ale moc často omámí i mnohé další, i když se to snaží maskovat. Pohybovat se v politice znamená se neustále pohybovat kolem pokušení moci, řekla bych. Teologicky popsáno bylo vyhnanství Božím trestem za odpadnutí Izraele od následování cesty, kterou mu Hospodin zjevil, aby byl příkladem pro ostatní národy. Izrael však raději sloužil jiným bůžkům, modlám a svého Boha opustil. Boha uctíval jen formálně, ale ne srdcem a skutky milosrdenství a lásky.

Včera jsme byli buď očitými nebo zprostředkovaně svědky, jak se lidé brání proti snaze z českého národa udělat zase vystrašené poddajné „ovce“. Moc tomu fandím a budu se snažit vše vedoucí k obraně demokracie podpořit. Nebude to snadné v té záplavě nápadů, snah se správně orientovat a neudělat chybu.

Kde jsem si však jistá, že chybu neudělám, je ve snaze společně s vámi ukazovat svou vírou k jedinému Bohu, který nás vede a posiluje na cestě života. Snažit se povzbuzovat věřící lidi, aby neochabovali v životě, který není sobecký, ale vyznačuje se empatií k lidem, konkrétní pomocí. Přemýšlet, jak být opravdovějším a pravdivějším křesťanem. Jak pomoci růstu církve v náboženských obcích, abychom zřetelněji ukazovali na jiný způsob života, který se nespokojuje s využíváním materiálních možností, ale sdílí je s těmi, kdo na ně nedosáhnou a často se ocitají v bezvýchodné životní situaci. Není to jen jejich chyba. Chyby děláme přece všichni a nepřejeme si, abychom za ně byli trestáni. Snažíme se je napravit.

Výroční shromáždění, které je po bohoslužbě svoláno, bude poděkováním Pánu Bohu a vám, že tady v Michli vyráží nová ratolest, která vyrůstá z kmene Božího slova, Její víra se objevuje jako živý květ, plný vůně. Přivádí nové věřící na znamení, že ty suché kosti, onen duchovní úpadek je nahrazován vanutím Božího Ducha. A my se můžeme zaradovat, že Pán Bůh se k nám sklonil, naše chyby smazal a my se radujeme, že začínáme vidět naději na obživení, vzkříšení církve. Amen.

PRO DOZNÁNÍ VIN

V životě automaticky spoléháme na stát, že nám zajistí pomoc v sociální nouzi, nabídne systém na pomoc starým lidem, nebo psychicky rozbitým, důchod, aj. úžasné výdobytky. Považujeme to za své

právo a dává nám to svobodu.

Současně je však potřeba se do života postavit s odpovědností, poctivostí, vírou, abychom tyto výtobytky i nadále mohli využívat.

Ve chvíli přemýšlení se nad sebou zamysleme, zda nespolehnáme na tyto výtobytky, ale na Pána Boha zapomínáme.

PŘÍMLUVY:

Za lidi bez domova, kteří mají i zdravotní problémy.

K OBĚTOVÁNÍ:

Obklopeni zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle.

ŽD 12,1n